

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Repararea unei greșeli.

Sibiu, 20 Martie n.

A provocat la timpul seu mari nemulțumiri, la popoarele nemaghiare din patrie, ca și la popoarele din străinătate, legea despre numirile de localități, adusă sub guvernul presidat de baronul Bánffy, în înțelesul cărei legi, în acte oficiale, localitățile nu pot fi numite decât numai ungurește, și tot așa și în manualele de școală, admitându-se pentru acestea abia neînsemnatul favor, de a putea fi numită localitatea, în paranteză, și în limba în care e tipărită cartea.

Noi, cei din lăuntru țării, oameni de pace și de ordine, ne-am conformat dispozițiilor cuprinse în legea aceasta; ne-am tipărit cărțile de școală în Nagyszeben și Brassó, nu în Sibiu și în Brașov, — cei din străinătate au început însă se facă gură și să ceară ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, spunând, că dacă ei nu mai pot să trimită scrisori și pachete la Hermannstadt și la Broos, ci au să le trimită la Nagyszeben și la Szászváros, atunci nici Maghiarii se nu mai trimită nimic la Bécs și la Lipse, ci la Wien și Leipzig.

Cererea era foarte justă și Maghiarii s'au conformat acestei cereri. Chiar și zierele maghiare, cari de altcum nu erau obligate se facă lucrul acesta, foloseau în corpul foii tot numai numirile originale germane când era vorba de localități, pentru cari limba maghiară își avea bine stabilite numirile proprii. Dar suna urit și prost de tot la ureche. Și lucrurile nu puteau se rămână pentru totdeauna astfel.

Și nici n'au rămas. În ședința academiei maghiare de științe a făcut mai de mult propunere Beöthy Zsolt, ca academia, cu privire la localitățile streine, se folosească numirile for-

mate în cursul vremii în literatura maghiară și trecute și încetățenite în viața publică, deci numirile maghiare, — adresând totodată și guvernului rugarea, ca să se conformeze acestei hotărâri, pe care o va lua învățata corporațiune maghiară.

Propunerea aceasta, primită cu conplăcere generală, a fost predată spre studiere tuturor secțiunilor, cari acceptându-o cu unanimitate, au prezentat acum de curând plenului un raport comun, cu propunerea următoare:

«Academia se decreteze, cumcă pentru localitățile (orașe, comune, râuri, lacuri, munți și alte numiri geografice), pe seama cărora s'a dezvoltat și s'a lătit câte o formă maghiară în literatura sau în viața publică: academia maghiară de științe va folosi în tipăriturile ei cu text maghiar aceste numiri, deci pe cele maghiare, ori maghiarizate...»

Propunerea a fost votată cu unanimitate și cu însuflețire, ca foarte necesară și corăspunzătoare scopului, care e: conservarea curățeniei limbei maghiare. Și astfel limba maghiară a fost desbrăcată de podoabe streine, cari i se potriveau atât de rău și cari provocau numai surisul cetitorului, primindu-și eară curățenia de mai înainte, din mâinile celor mai competenți și chemați: dela membrii academiei maghiare de științe. Arfi bine acum, dacă curățirea s'ar estinde și asupra celorlalte limbi din patrie, cari tot așa de urât sunt împodobite cu numiri de localități maghiare, în locul numirilor proprii, formate în cursul vremii și trecute în viața publică, ca și limba maghiară cu numirile germane.

Dacă ne aducem bine aminte, însuș domnul ministru-president, contele Ștefan Tisza, a declarat odată în dietă, că a fost idee nenorocită adu-

cerea legii despre numirile de localități, prin urmare, nu ni se va considera de agitație în contra ei exprimarea dorinței, de a o vedea supusă cât mai curând reviderii. În sfârșit oricare lege numai atâta vreme are drept de existență, până se vede că e bună, folositoare și executabilă. Când însă se constată contrarul, ea trebuie scoasă din us. Oamenii au făcut-o, oamenii au să o desfacă, ori să o modifice astfel, ca să mulțumească pe toți.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui.

(Fine.)

IX. Ordurile iezuitice și timpul cel nou.

Ce a mai rămas încă? După aceste încercări, care formă a monahismului a mai rămas? Nici una, sau mai bine zis, încă una, care la dreptul vorbind nici nu are acel caracter, și totuși e ultimul cuvânt al monahismului apusean și în oare-care accepție a devenit cuvântul lui cel din urmă, cuvântul lui autentic. A fost posibil ca raportul între asceză și activitatea făcută în slujba bisericii să fie din capul locului întoarse în direcția, care a plutit neconținut înaintea ochilor monahismului apusean, spre care direcție se îndreptau numai cu șovăire, ca spre un scop dorit dela sine; a fost posibil, ca în locul intrinsecității, care avea tendințe bisericicești, să se întemeieze o astfel de societate, care să nu aibă alt scop, decât sprijinirea și răspândirea dominațiunii bisericii, și spre scopul acesta a angajat în serviciile sale datorințele monahale. Lui Ignatie de Loyola, de origine spaniol, i-se cuvine gloria, că

a desvilit posibilitatea aceasta și că a înțeles drumul arătat de istorie. Ordul iezuiților, care e opera lui pusă în fața reformațiunii, nu e monahism în cea mai veche accepție a cuvântului, ci dinpotrivă, e o protestare față de monahismul unui Antonie, ori al unui Francisc. E prea adevărat, că ordul iezuiților e provăzut cu toate mijloacele ordurilor vechi, dar profesează ca cel mai înalt principiu pe acela, care din partea ordurilor anterioare era privit numai ca o țintă nedeslușită, ori numai în mod imperios l-au îmbrățișat sub influența împrejurărilor.

Pentru ordul iezuiților asceza, retragerea din lume și orice supunere sunt numai mijloc pentru ajungerea scopului. Despărțirea de lume se estinde numai într'atâta, întrucât ca atare — e folositoare pentru dominare în lume, pentru domnia politică a bisericii asupra lumii; pentru că scopul mărturisit era domnia universală a bisericii.

Pentru a-și ajunge scopul, căruia s'a dedicat, ordul folosește toate mijloacele: fantazie religioasă, cultură și lipsă de cultură, faimă și modestie, politică și miopie. Biserica apuseană așa zicând a neutralizat într'ansul monahismul și i-a dat o astfel de întorsătură, cu ajutorul căreia a putut armoniza scopul propriu cu scopurile lui (ale monahismului). Și cu toate acestea, nici ordul acesta nu e rezultanta minții gânditoare și precumpnitoare. Cu ocazia întemeierii a fost un produs al unei însuflețiri de grad mare, al unei însuflețiri — al unui entuziasm de expediție cruciată spaniolă, slujbă sfântă de cavaler, reînnoțire a necredincioșilor, — care însă provenea dela acea biserică, care a respins deja orice reformă evangelică; care s'a decis să se mențină în acea formă, pe care i-o daseră în

FOIȘOARĂ.

Povestea unei regine

de Carmen Sylva.

M'au întrebat adeseori, de ce mi-am luat ca nume Carmen Sylva? Voesc acum s'o povestesc copilașilor mei dragi. Căci copiii vor să știe mai multe de cât cei mari, și nu ostenesc cu întrebările, crezând, că ei pot afla toate și că cei mari pot lămuri totul. Dar nici oamenii nu știu atâtea de cât îi cred în stare copiii, căci dacă ar fi astfel, nu s'ar descoperi în fiecare an lucruri nouă și neștiute.

Pe când eram eu copilă mică, nu se știa nimic despre electricitate, iar telegrame nici nu existau pe atunci.

Veștile se trimiteau prin trimiși cărări. De odată, în puterea nopții, se auzeau la depărtare sunete de corn; sunetele se apropiau și stafeta, — cum se numea pe atunci, — îmbrăcată în uniformă și pălărie înaltă, galbenă, se opria în fața casei. Toți se nelinișteau, mai ales dacă era vre-o scrisoare a regelui. Căci o scrisoare de a regelui trebuia trimisă zi și noapte, fără întârziere, la locul hotărât.

De abia dacă vor fi fost chibrituri pe vremea copilăriei mele. Imi aduc aminte, că la bunica am văzut un fel

de mașină umplută cu un lichid, și când apăsa pe o pârghie, sbucnea o flacăra. Lumânările de stearină sau de ceară erau numai pentru salon, iar în odaia noastră, a copiilor, ardeau lumânări de se, pe cari le curățam cu foarfeca. Și era o plăcere se le tai mucul fără să stângi lumânarea.

În trăsura am călătorit străbătând întreaga Germanie, căci pe vremea aceea nu erau de cât foarte puține drumuri de fier. În trăsura cu care plecam la drum, era pus un scaunel mititel, tocmai sus de tot și de acolo puteam vedea pe fereastră. Scoteam căpșorul meu buclat pe fereastră și strigam vizitiului: «la sună odată, surugiu». El ducea cornul la gură și suna un cântec minunat de frumos. Pe atunci se spunea vizitiului *surugiu*. Și când osteneau caii, poposeam undeva în drum, ca să schimbăm caii și vizitiul. Acesta la rândul său știa alte cântece.

Pe când era mama copilă, a început a merge întâiul vapor pe apa Rinului, și oamenii cari nu-l văzuseră, nici nu voiau să creadă și ziceau răsând: «Acu te pomenești, că vor porni vaporul și pe câmp». Ei credeau, că spun cine știe ce glumă cu haz și nu știau cât de curând vor călători cu trenul.

De aici se vede, că nici oamenii mari nu știu atâtea cât cred cei mici. Dar și ei învață zilnic lucruri nouă.

Dobitoacele ne învață și ele multe.

Dacă n'ar fi fost ele, multe lucruri nu s'ar fi aflat. Ele cunosc chiar și doctorii și burueni de leac, pe cari le-am învățat și noi de la ele. Uitați-vă la câne și la pisică, cum știe fiecare să-și caute leacul când îi e stomacul încărcat și vrea să și-l ușureze.

Eu am crescut în pădure, în cea mai frumoasă pădure de fagi, cu copacii mai înalți de cât chiar castelul nostru, și atât de aproape, încât umbra lor ajungea până pe pragul casei noastre.

La fereastră deschisă stam foarte adese ori și imitam cum face cucul și porumbelii sălbateci, cari de ciudă strigau din ce în ce mai tare și veneau până aproape de tot, încludați pe paserea cea necunoscută.

Iar toamna, când serile erau întunecoase, porneam cu un singur felinar orb în pădure la un loc minunat de frumos, care se numia priveliștea văii Frideric, ca să auzim cum țipă cerbii. Țipătul acesta e ceva neînchipuit, un muget târâgănat, întrerupt de sbucniri scurte, sălbatece, iar cerbii își răspund apoi de pe toate înălțimile. Glasul lor răsună grozav în noapte, când se chiamă la luptă.

Nu e voe să scoți nici un cuvânt, nici măcar să răsuflă mai tare; trebuie să închizi felinarul, razele lunii străbat ici colo prin frunziș, și se aud glasurile puternice ale cerbilor, iar pădurea răsună de ecoul

acestor glasuri. Când cerbii se apropie prea mult, și se face frică și prinzi a apuca mâna tatii ca să nu te înhațe cerbul. Căci și se pare, — când îl vezi venind, — că spre tine vine.

Nu trebuie să scoți nici o șoaptă; cerbii au auzul foarte bun și aud cel mai mic șgomot de la mari depărtări, chiar atunci, când ei mugesc. Aceasta i-ar face să înceteze țipătul, sau să pornească cine știe ce departe. Toamna țipă și cucuvelele în jurul castelului și mama alerga une-ori în odaia copiilor, crezând că plânge vreunul din copii.

Iar iarna, la lumina lunii, vin iepurii până în dreptul ușei.

Veverițele sunt foarte increzătoare. Ele vin până aproape de tot, căci sunt foarte curioase. Odată o veveriță venise în fugă spre tata și veverița ținea o nucă în gură; când dete cu ochii de cisma t tii, rămase foarte uimită și se oglinzi multă vreme în lustrul cisme. Dar tata făcu o mișcare ușoară și veverița o luă repede la fugă.

Păsărele aveam, bine înțeles, cu sutele la fereastră, căci le hrăneam cât ținea iarna. De aceea nu mi-a plăcut nici odată să văd o păsărică închisă în colivie. Întreaga pădure îmi era plină de păsărele, când îmi era voia să le am; veneau cutezătoare până în odaia mea, dacă nu-și găseau pe dată hrana, loveau cu ciocurile în geam,

cursul unei lungi istorii înțelepciunea lumescă și politică.

Pe de altă parte ordul iezuiților e ultimul cuvânt autentic al monahismului apusean. Înființarea, dar și felul lui e cu totul pe aceeaș treaptă, care ducea dela Sf. Benedict la Clugny și de acolo la ordurile cerșitoare. Ordul iezuiților a rezolvit problemele pe cari aceste din urmă nu le-au putut rezolvi, și-a ajuns scopurile, pe cari și le-au prefript acelea. A produs o evlavie din nou instruată, pe seama ei a creat un mod specific de exprimare și metod de însușire, cu el s'a adresat creștinismului întreg și a biruit în contrareformațiune. A știut produce în inimile laicilor interes față de biserică și a făcut cu ajutorul misticismului său, să ajungă la rezultatul de care posibil că nici nu putea să se apropie până mai acum. A străbutut prin toate regiunile întregii vieți de stat și a știut atrage pe credincioși la treptele tronului papal. Ordul n'a urmărit însă în continu numai și numai probleme de sine stătătoare în biserică, ci și-a știut păstra în oare care măsură chiar și independența sa față de stat. Precum nu odată a îndreptat politica papilor în înțelesul programului papalității, tot așa dominează și azi cu creștinismul său, prin cultul fantastic-simțual și cu moralul său politic asupra bisericii. Nici odată n'a devenit instrument mort în cadrele bisericii, și nu s'a redus la un rol neînsemnat la fel cu ordurile anterioare. Ordul acesta nu s'a transformat în instituție bisericească, ci biserica a ajuns sub stăpânirea iezuiților. Într'adevăr, monahismul a biruit asupra bisericii universale de Apus.

A învins monahismul, dar ce fel de monahism? Nu monahismul Sf. lui Francisc, ci nu astfel de monahism, care mai întâi și-a împropiat programul bisericii universale și prin aceasta i-a răpit și i-a aruncat departe chiar esența proprie. Asceza și abdicarea de lume aici au devenit forme și instrumente ale politice; în locul evlaviei unilaterale și a disciplinei morale a pășit misticismul simțual și diplomația morală. Din punct de vedere material, acest monahism numai cu aceea își justifică ființa reală, că stă în opoziție față de state și față de desvoltarea lor culturală, și pune preț neînsemnat pe individualitatea omului. Biserica s'a laicizat în mod specific și cu totul pe timpul domniei ordului iezuiților, ea pune în fața lumii, a istoriei, și a civilizațiunii, propria ei posesiune lumescă, moștenirea evului mediu. Dacă privim atitudinea negativă luată de biserică față de stat ca expresie a simțului prin care ea tinde să nu se pună în calea lumii, atunci

ca să-mi amintească datoria. Să fi auzit ciripit și cântecel Tare era draguț, când falfăiau din aripiore și piuiau.

Le cunoșteam pe unele foarte bine. Știam care dintre cintezi, vrăbii, mierle, sticleți, — și cum la va mai fi chemând, — era mai îndrăzneț sau mai sfioasă. Se împingeau unele pe altele în graba lor de a se sătura; le dădeam până și pâne și unt, migdale și nuci. Da, era ceva foarte drăgălaș.

Fereastra, prin care le hrăneam, mai dăinuște și acum. Aceeași viață sălbatecă se mai încolăcește și azi în jurul ei, de și sunt peste treizeci de ani de când am plecat de acolo.

Își poate deci cineva închipui, câte mi-a povestit pădurea, mai ales când porneam să o cutreer singură. Imi era dragă furtuna. Când stejarii și fagii trosneau și crăcile pâraiaua căzând la pământ, aruncam o glugă peste părul meu castaniu, — pe vremea aceea vezică nu albise încă, — și o luam razna prin pădure, în tovărășia celor doi câni bernardini ai mei și ascultam. Pădurea imi cânta cântece, pe cari le scriam apoi când ajungeam acasă, dar pe cari nu le arătam nimănui. Aceasta era taina noastră, a mea și a pădurei. Nu încredințam nici unei suflări omenești ceea ce cântasem; știam că nimeni altul nu ar fi înțeles atât de bine, cum înțelegea pădurea și cu mine.

(Va urma).

de fapt în biserică a învins monahismul; dacă însă în felul, cum biserica își păstrează această atitudine, vedem o laicizare esențială, atunci pentru dânsa tocmai monahismul iezuiților trebuie să-i atribuim rezonabilitatea. Celelalte orduri abia dacă mai numără deja ca factori istorici. Ordul iezuiților le-a influențat fără excepție, atât pe cele mai vechi, cât și pe cele mai nouă. La fel cu terapeuții se pot reîntoarce la făcerea răsăriteană, unii dintre dânsii mai pot privi cu oarecare neîncredere și la știința bisericească, după felul cum o priveau călugării egipteni, — și pot lucra împotriva ei, își pot continua viața făcută în două între lume și asceză, și prin ajutorul oferit societății și prin salvarea unor singuratici pot crea chiar și ceva deosebit, dar (acele orduri) deja nu mai sunt factori istorici. Au fost succedate de ordul iezuiților și de congregațiuni; aceste creațiuni elastice și acomodante, prin cari ordul iezuiților a încheiat alianță cu necesitățile și instituțiile societății moderne. Congregațiunile conduse în spiritul ordului iezuiților și atâtea și atâtea reuniuni catolice «libere» ale laicilor, călăuzite de acelaș spirit, cari pot fi lumești, clericale, libere și legate, sunt adevăratul monahism catolic modern. Oare nu cumva se va desvolta din aceste întruniri laice încetul cu încetul în întregime altceva, decât ceea ce au intenționat cu dânsese, și nu cumva ordul iezuitic cu toată deviza lui faimoasă: «Sint ut sunt, aut non sint», va fi lipsit de desvoltare, care cuprinde tot ceea ce există și lucrează, — această societate trăiește și lucrează! — acestea sunt chestii ale viitorului, cari nu aparțin aici.

Privire finală.

În biserică apuseană, care și-a propus scopuri morale și politice, monahismul apusean cu idealurile sale a putut avea timp îndelungat numai frânturi din sorțile izbânzii. Întrucât s'a hotărât să participe la misiunea universală a bisericii, a trebuit să se constituie în societate bisericească, care își justifică independența sa față de lume prin reacțiunea lumescă și politică față de cultură și istorie și din acest motiv a terminat procesul laicizării bisericii. Monahismul răsăritean și-a păstrat independența, dar a ajuns la sterilitate; monahismul apusean a rămas efectiv, dar s'a epuizat. Acolo a suferit înfrângere, pentru că a crezut, că poate negliza datorințele morale față de lume; aici a fost biruit fiindcă s'a subordonat bisericii, care a angajat religiunea și morala la carul politice. Dar și aici și dincolo, biserica a întemeiat monahismul și i-a înființat idealurile. Pentru aceea, atât în Răsărit cât și în Apus, la tot cazul după multă șovăire și criză mare, monahismul în sfârșit a devenit paznicul datinilor bisericești și al empirismului în biserică. Astfel idealurile sale primordiale s'au preschimbat în ideale contrare.

Azi monahismul încă poate oferi pace unor oameni obosiți în lume; dar istoria trecând peste monahism, arată spre activitatea predicatică a lui Luther, după concepția căruia, acel om face începutul urmării lui Cristos, care în sfera chemării și poziției sale cooperează la împărăția lui Dumnezeu prin credință și dragoste nepregetată. Nici acest ideal nu dă în mod simplu acoperire la cuprinsul cuvântului evanghelic, dar oferă direcția în care trebuie să înainteze creștinul, și-l asigură împotriva amăgirii de sine și a minciunii. Și acesta, ca și orice ideal, a fost instituit cu acea tendință ca să producă încetarea unei necesități intolerabile, și nu peste mult a fost laicizată și falsificată și aceasta ca și cele anterioare. Dar dacă nu dorește să fie altceva, decât mărturi-

risirea faptului, că nime nu poate să ajungă la desăvârșirea vieții arătate de evanghelie și e o expresie a împrejurării, că în orice situație poate conta creștinul la ajutorul și îndurarea lui Dumnezeu, atunci acest ideal devine o forță pentru cei slabi și în lupta confesiunilor poate servi și ca un semn al păcii.

Dr. Gh. Comșa.

Răsboiul.

Știu Francezii foarte bine, că dacă perd Verdunul, e amenințat Parisul, și e pierdut răsboiul pentru ei. De aceea îl apără cu mare înverșunare și mult eroism. Pentru a recuceri dela Nemți înălțimea numită «Omul mort», au băgat în foc mai multe divisiuni, una după alta, dar toate au sângerat de geaba. Nemții nu mai pot fi scoși de unde s'au încuibat odată.

În Balcani situația e neschimbată, iar la frontul răsăritean atacurile trupelor rusești au fost respinse.

La frontul italian ofensiva dușmanului poate fi considerată ca sdrobotită. A fost a cincia. Focul de artilerie e însă viu încă pretutindenea. La capul de pod dela Tolmein au atacat trupele noastre și au luat dela dușman o poziție și 750 prizonieri, între cari mai mulți ofițeri.

Cel mai viteaz între viteji!..

Infanteristul Nicolae Barbu dela regimentul de infanterie numărul 61 decorat cu medalia de aur pentru vitejie.

*Simțim o deosebită bucurie și plăcere putând se publicăm, după o gazetă germană din Timișoara, următorul ordin de zi al colonelului **Hermann de Schramm** din Timișoara, comandant al batalionului de rezervă al regimentului de infanterie numărul 61:*

„Infanteristului **Nicolae Barbu** dela regiment i a acordat comanda armatei pentru deosebita sa ținută vitejască în fața dușmanului **medalia de aur pentru vitejie.**

Cu ocaziunea luptei a treia dela Isonzo, Italiei, aruncând mereu trupe noue în foc, au intrat cu preputere extraordinară în pozițiile mult deteriorate ale unei părți din regiment și astfel s'a desvoltat o încercare sălbatică.

*Infanteristul **Barbu**, dând exemplu în lupta aceasta, a sărit fără frică înainte, până la ascunzișurile distruse, aci apoi a spart, cu granate de mână, poziția unui detașament dușman, care avea două mitraliere, și prin aceasta a contribuit în mod însemnat la succes.*

*Dușmanul a fost respins. Toți ofițerii și toți soldații au recunoscut unanim, că **infanteristul Barbu a fost cel mai viteaz între viteji, și că e vrednic de medalia de aur pentru vitejie.***

*În 12 luna c. (Martie), Duminecă, am vizitat, însoțit de o numărăoasă deputațiune de ofițeri, pe bravul soldat în spitalul de rezervă numărul 13 din Iosefin (suburbiul Timișorii) și i-am pus pe pept, în sala mare de bolnavi, în prezența multor soldați răniți, dar cu fețe vesele, rara și frumoasa distincție. Totodată **am avansat pe infanteristul Barbu la rangul de sergent (Zugsführer).***

Astăzi i-am trimis darul corpului ofiteresc, ca ajutor pe seama celor trei copii ai săi, suma de 50 coroane, apoi tabac, țigări și de ale mâncării.

*Noi toți, ofițeri și soldați, recunoaștem cu admirație nefățărită vitejia adevărată, vrednică de a servi ca exemplu, a unui om simplu, a viteazului nostru camarad de răsboi, a sergentului **Nicolae Barbu!***

*Să trăiești, să te faci sănătos, și să-ți găsești acasă vii și sănătoși pe toți ai tăi, iubite **Barbule**, că cinste mare ne-ai făcut nouă, Românilor, cu purtarea ta cea vitejască!*

Fondul orfelinatului.

(Urmasre)

Donații pentru Orfelinatul român au mai intrat în hârtii de valoare dela:

Vincentiu Tolan, Paloș	100—
Teodor Murășan inv gr. cat., Blaja	200—
Dr. George Proca, ases. cons. Sibiu	200—
Dumitru Lupan prof. Brașov	100—
Maria Murășan măr. Briciu, Feldru	100—
Gheorghe Chitul, Năsăud	100—
Maria Chitul Năsăud	100—
Nicolae Borzea, prof. Făgăraș	300—
George Salomie, notar, Vale	100—
Aurel Constantinescu, din Agnita	100—

Au mai contribuit apoi:

Familia Vasile Streulea, Sibiu cu	100—
P. C. Sa, Vasile Mangra, vicar episcop, Oradea-mare	200—
Dr. Ioan Moga, medic de vapor de linie, Pola	100—
Văd. Alexandru Comanescu, Cluj	100—
Ioan Russu sen., par. Juncul de jos	5—
Ilie Beu, par. Apoldul inf.	100—
Gheorghe Ghendel par. Corna	5—
Stefan Onea par. Almașul mare	

Suseni	20—
Vasile Gan, prof. Ofenbaia	26—
Augustin Istrate par. Tăuși	10—
Pompeiu Trif par., Vecerd	5—
Patriciu Curea par. Ocna-sup	30—
Colecta din Soarș (Agn.)	30-14

Colecta din Toderița (Făgăraș): Petru Debu par. 5— Vincentiu Monea inv. 10— etc

60-76

Colecta din Petrifalău (Sebeș): Nicolae Oancea par. 5— etc

68-28

Colecta din Beșa (Sighișoara): Ambrosie Suciur par. 5— Ionel I. Oltean inv. 5— etc

14-80

Colecta din Belini (Treiscaune): Colecla din Stâna (Unguraș); Gheorghe Olariu par. 5— și alții

50-08

Colecta din Baica (Unguraș): Emil Miclea par. 10— Teodor Miclea 5— etc

104—

Colecta din Hususău (B. hor):

21-60

Colecta din Lăpuș (Câmpeni): Ioan Todea par. 5— Ioan Pașca I. Alex. 5— Sântion Matei Șolei 5— etc

35—

Colecta din Văleni (Cetatea de peatră):

13-40

Colecta din Mucundorf (Cohalm): Ilarion Enciu par. 10— etc

39-18

Colecta din Rucăr (Făgăraș): Mateiu Nicoară, par. 10— Moise Nicoară econ. 5— Ioan Șandru not. 10— Ioan Borzea inv. 10— etc

119-21

Colecta din Murăș-Cuieșd (Reghin) Petru Oltean, 6— etc

45—

Colecta din Spânlața (Târnava): Colecta din Căraciu (Zarand): Bis. gr. or. 10— Ivan Boloțiu 5—

15—

Col. din Tebea (Zarand)

49—

Colecta din Bobalna (Geoagiu): Petru Lula par. 15— Dna Aurelia Boldea 10— Dumitru Florean maior 10— Nicolae Fieru 10— Gheorghe Ianc I. Solomon 5— Costa Băiu, inv. 5— etc

100—

Colecta din Selișat (Agnita): Ioan Raduleț par. 10— etc

17-12

Colecta dela Dr. Vasile Chiroiu: Etappen Baon. Nr. V/4 Feldpost 351

272—

Colecta din Ghernesig (M. Oșorheiu): Alex. Runcan par. 10— și alții

53-28

Col. din Purcăreni (Brașov): Toma Giurgiu par. 10— etc

50-16

Col. din Boița (Sibiu): Bis. gr. or. rom. 120— Fondul săracilor 10— Fondul elevilor săraci 20— Fondul de binefaceri 20— Ioan Druhora par. 20— Ana, Ionel, Virgil și Liviu Druhora 11— Văd. Ana Brătescu 20— Ioan Șt. Bobeșiu 10-74 Vasile Cloaje 10— Nicolae N. Halmagiu 10— Maria I. Salomie 5— etc

402—

Colecta din Arpașul inf. (Avrig): Bis. gr. or. 100— Trandafir Dragomir, par. 50— Gheorghe Boeriu notar 8— Victor Boeriu 5— Dr. George Moldovan 30— Societatea de Consum 30— etc

250-20

Col. din Calbor (Făgăraș):

80-46

Col. din Rușor (Hațeg): Ioachim Ungur par. 5— etc

49-50

Col. din Frăua (Medias): Bis. gr. 14-20— Eufimia Muntean 10— Fondul bucatelor 20— Vasile Axente 6— etc

96-60

Colecta din Ocna inferioară (Sibiului)	135-16
Elevii școlii din Polăți	10—
Elevii școlii din Hașag	15—
Invăț. Ioan Oltean	20—
Elevii școlii din Boița (Sibiului): 32-44; învățătorii: Ioan Brătilescu 10— Ioan Dragomir 10— Ioan Branea 10—	62-44
Drăgan Mariș inv. Sârbi	10—
Dna Ana Rebegea, Sibiu	50—
Alexandru L. Laurian, București	50—
Colecta din Cibul (Zarand):	23—
Colecta din Hosman (Agn.): Bis. gr. or. 5— Reuniunea femeilor gr. or. 10— Iosif Morariu par. 10— Dela f. Iosif Morariu 10— etc	47—
Col. din Călată mare (Cluj): Bis. gr. or. rom. 50— Gavril Condor par. 20— Ana Condor preoteasă 10— Veronica Căpușan v. d. preot. 10— Ioan Căpușan cadet c. r. 10— Dșoara Maria Căpușan 5— etc	156-70
Col. din filia Domoș (Cluj): Bis. gr. or. rom. 20— și alții	37—
Col. din Cojocna (Cluj): George Suciuc par. 12— Emil Suciuc 6— Teodor Șuteu, sergent 5— și alții	126-28
Col. din Hașag (Medias): Ioan Blotor 20— Ioan Dordea par. 12— Toader Milea 10— etc	85—
Colecta din Corona (M. Oșorhei): Bis. gr. or. 5— etc	10-10
Col. din Călnic (Sebeș):	106-72
Col. din Marcoș (Treișcaune):	80—
Col. din Marpod (Agnita): Bis. gr. or. rom. 20— Reuniunea fem. gr. or. 10— Florian Bologa par. 5— etc	45-62
Col. lui Romulus Haplea, Vormeister Div. Munit. Park 38, K/4. Feldp. 23	42—
DI și Dna Grigore și Eliza Greceanu, București	250—
Col. din Sohar (Abrud)	21-20
Col. din Toarcia (Agnita)	11-31
Col. din fil. Gherdeal (Agnita)	2-16
Col. din Cetea (Alba-Iulia)	103—
Col. din Halchiu (Brașov): Ioan Iambor 5— George Trif. Iacob 5— Ioan Olariu inv. 5— Nicolae Praveț ep. 10— Stefan Garoi inv. 10— Constantin David 10— Nicolae Constantin par. 12— etc	144-10
Col. din Agoștin (Cohalm): Ioan Mircea par. 10— etc	26-30
Col. din Bozeș (Geoagiu): Dumitru Secărea par. 10— etc	26—
Colecta din Blăjeș (Medias): Zacheu Sasu par. 20— Ilarion Gheaja inv. 20— Ioan Fățăcean păpucar 30— Nicolae Roman sen. 10— Teodor Roman I. Nicolae 5— Toader Roman 10— Gheorghe Văndor 10— Nicolae Popoviciu (morar) 6— Nicolae I. Toader Poucean 15— Toader Poucean 5— Toader Hătegan (ciuciu) 10— Vasile Roman 10— Toader Roman (cătăna) 10— George Roman (cătăna) 10— Col. copiilor de școală 7-14 etc.	381-44
Col. din Elisabetopol (Medias): Dna Otilia Dr. Holom 50— Dna Elena Șoldea 50— Ioan Dragolea par. 10— Dumitru Lăorinț 10— Dna Lucreția Simu 10— Filon Coroș 5— Dr. Alexandru Morar adv. 5— Ana Bumbea 10— Sofia Bălgărașan 10— Ieronim Bumbea 8— etc	249-60

(Va urma.)

NOUTAȚI.

Personal. Preasfinția Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea al Caransebeșului a plecat ieri seara la Budapesta, pentru a participa la ședințele reprezentanței fundațiunii Gozdsu, care se întrunește în sesiune ordinară de primăvară mâine, Marți, în Budapesta, sub presidenția Preasfințitului Domn Episcop Ioan I. Papp al Aradului.

Parastas. Implinindu-se șase săptămâni dela moartea mult regretatului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, — Sâmbătă în 5/18 Martie s'a celebrat în catedrala noastră un solemn parastas pentru odihna sufletului înaltului dispărut din mijlocul nostru. A pontificat P. S. Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea al Caransebeșului, care în scopul acesta sosise încă Vineri dimineața la Sibiu, asistat de Preacuvioșii Lor, Arhiman-

driții Dr. Ilarion Pușcariu, vicariu arhiepiscopesc și Dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial, și de domnii: Mateiu Voileanu, Lazar Triteanu, Dr. G. Proca, asessori consistoriali, Dr. Ioan Siroia, protopresbiter, Dr. Vasile Bologa, directorul școlii civile de fete și Dr. Vasile Stan, profesor seminarial, apoi de diaconii Dr. Oct. Costea și Dr. G. Comșa. Parastasului i-a premers sfânta liturgie. Răspunsurile le-a dat corul seminarial. Au fost de față la parastas membrii familiei, și anume: domnii Dr. Iancu Meșianu cu doamna Elena, născ. Grosu, Dr. Ergeniu Meșianu, Dr. Ioan Garoiu, cu doamna Florica, născută Șerban, și doamna Maria Dr. Popescu, născ. Garoiu, apoi domnii asessori consistoriali, elevii seminarului «Andreian» cu profesorii lor, elevele școlii civile de fete, elevii și elevele școlii centrale, elevi dela alte școli, și alt public ales și numeros, care a ascultat cu multă evlavie serviciul divin celebrat întru pomenirea celui preavrednic de vecinică pomenire, și apoi adânc impresionat a părăsit catedrala, între înduioșătoarele acorduri ale cântării: «Adusumi-am a-minte», — escortată de corul seminarial.

Eri, Duminecă apoi, s'a celebrat parastas pentru odihna sufletului adormitului în Domnul, Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan Meșianu, în biserica patronată din suburbiul Iosefin, respective la mormântul înaltului defunct din curtea acestei biserici. A servit domnul Dr. Gh. Proca, asesor consistorial, asistat de preoții Ioan B. Boiu și Timot. Popovici, și de diaconul Dem. Câmpean. Au fost de față membrii familiei și un număr public. Răspunsurile le-a dat corul seminarial.

Osută mii coroane pentru orfelinat. Primitim informația, că comitetul parohial al bisericii Sf. Nicolae din Brașov a votat, la propunerea frumos motivată a domnului protopresbiter Dr. Vasile Saftu, suma de osută mii coroane pe seama orfelinatului ort. român din Sibiu. Sunt mari zilele prin cari trecem, sunt mari jertfele pe cari trebuie să le aducem, și dacă mai putem să înregistrăm și astfel de fapte mari, este a se atribui împrejurării, că avem oameni cu suflete mari. Ne închinăm în fața acestor oameni, înțelegători de vremuri mari.

Sărbări școlare la ziua de 1 Mai. Ministrul de culte și instrucțiune publică a adresat tuturor direcțiilor școlare o circulară, în care se dispune, ca în ziua de 1 Mai 1916, la 10 ore înainte de amiază, să se organizeze sărbări școlare. Cu acest prilej are să se arate marea însemnătate a munților Carpați în legătură cu evenimentele marelui război de astăzi, și prin aceasta să se cultive iubirea pentru pământul țării noastre și înduioșezi a Carpaților. Lecțiunile obișnuite au să-și urmeze cursul normal și în ziua de 1 Mai până la ora a 10. Ear după sărbare se pot face colecte de bani în folosul satelor, care au suferit în urma invaziunilor rusești.

Numire. Am anunțat, că moștenitorul de tron Carol Francisc Iosif este numit feldmarșal-leutnant, și că i s'a dat și comanda unei armate. În același timp contelui Berchtold, fostului ministru de externe austro-ungar, i s'a încredințat oficial de mareșal al curții moștenitorului de tron.

Legățiune suedeză în România. Este vorba ca în București să se înființeze o legățiune suedeză. Lucrul este important prin împrejurarea, că în Suedia s'a pornit un puternic curent împotriva vecinei sale, a Rusiei. Un asemenea curent s'ar putea întări și în România, care e cealaltă vecină a Rusiei.

Indreptare. În colecta din Aciliu pentru fondul orfelinatului, publicată în ziarul nostru, s'a spus, că domnul notar Ioan Pop a contribuit cu 50 cor. Adevărul e, că dl notar a subscris 100 cor. din care sumă a plătit 50 cor., restul îl va plăti mai târziu.

Inundări în Basarabia. Zilele căduroase din săptămâna trecută au topit multă zăpadă în părțile Basarabiei, râurile s'au umflat și în mare parte ieșind din alvie au acoperit pământurile cu apă, împedcând circulația civilă. Cu atât mai vie este mișcarea de trupe. Din Odesa s'au transportat spre hotar mai multe regimente de cavalerie și infanterie.

Aspră pedeapsă. Tribunalul militar din Petrograd a condamnat la moarte prin spânzurătoare, cum anunță gazetele din Rusia, mai mulți cazaci acuzați că au asasinat câțiva prizonieri germani. Cazacii au fost imediat executați.

Din ședințele dumei. Ministrul de finanțe rusec a arătat în sfătuirile dumei, că spelele războiului s'au ridicat la cifre uriașe. Când se începuse campania, în fiecare zi se cheltuiu câte opt milioane de ruble; astăzi pentru război se dau zilnic treizeci și una de milioane de ruble. Mai mulți deputați au atacat guvernul rusec, învinuindu-l că duce împărăția la ruină economică.

Sărbii dela Corfu. Gazetele Italiei scriu, că recruții sârbi, scăpați pe insula Corfu, se găsesc în starea cea mai jalnică. Din 30 mii de tineri, în etate de 15—18 ani, duși din Sărbia pentru a fi imbarcați, s'au prăpădit pe drum de foame cu miiile. Așa 15 mii au sosit la țărmul mării. Alte șase mii au perit acolo, înainte de a se urca pe vapoare. Pe mare iarăși au murit mulți. La Corfu n'au sosit decât șase mii, slabi și vai de capul lor. Mor și acum în masă și sânt îngropați în valurile mării.

Când cade guvernul? Ministrul francez Malvy a făcut declarația, că în cazul când ar cădea Verdunul, guvernul francez se va retrage necondiționat.

Ca la ruși. La prizonierii francezi, aduși din Pădurea corbilor (Bois de corbeaux) dela Verdun, s'a găsit un ordin iscălit de comandantul De Bazelaire, care constată că trupele franceze din localitatea Forges n'au opus rezistență de ajuns; de aceea conducătorul lor are să se prezinte în fața tribunalului militar. Ordinul lui Bazelaire se sfârșeste cu vorbele următoare: «Artileria și mitralierele au să tragă focuri asupra tuturor trupelor, care se retrag.» — Va să zică, avântul soldatului francez a scăzut până la treapta celui rusec? N'ar fi mirare.

Post de notar. În comuna Brad, cercul Cisnădiei, în comitatul Sibiului, este a se ocupa postul de notar. Cererile se adresează primpretorului dela Cisnădie până în ziua de 5 Aprilie n. 1916.

Festivități în Anglia. Se implinesc în 23 Aprilie 1916 trei sute de ani dela moartea lui William Shakespeare. În orașul de naștere al dramaturgului, în Stratford-upon-Avon, se vor face impozante sărbări în primele zile din luna lui Mai. Aniversarea va fi serbată și în alte orașe engleze și străine din toată lumea cultă. Se vor reprezenta dramele: Iuliu Cesar, Hamlet, Earic V., Macbeth, Otello ș. a.

În atențiunea fraților preoți. Frații preoți, cari au primit cartea de predică „Învățătura ne să ne rugăm”, sunt rugați să binevoiască a achita pretul ei, eventual a mi-o retrimită, ca astfel în timpul cel mai scurt să pot achita și eu cele 50 % din venitul ei oferit pentru Orfelinatul din Sibiu. — Cu toată stima: Cristian, la 4/17 Martie 1916. O. Moldovan.

† Constantin de Colbazi, proprietar, a decedat după lungi și grele suferințe la 8 Martie n. c. în al 60-lea an al vieții și 31-lea al celei mai fericite căsătorii. Corpul său nelnsuflăcit a fost așezat spre vecinică odihnă Sâmbătă în 11 Martie n. c. la orele 3 p. m. dela casa mortuară, după ritul bisericii greco-catolice, în cimitirul comunal din Spring. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Ajutorul vremii. Vijeliile înfrîngătoare, scriu zărele elvețiene, au venit în ajutorul francezilor și au oprit pentru moment atacurile germane atât ale artileriei, cât și ale infanteriei. Situația aceasta a explodat-o francezii și în mare grabă și-au întărit pozițiile, și-au adunat trupe proaspete, ear cele obosite de luptă au avut timp să se odihnească. Vijeliile acum au încetat și danțul sângerous își urmează cursul.

Corupțiune în Portugalia. Consulul englez dela Lisabona a cheltuit 25 milioane coroane în scopul mituirii persoanelor influente portugheze. Unde oare, în țările neutrale, nu lucrează livra sterling?!

Portugalia și monarhia noastră. Intre monarhia austro-ungară și Portugalia s'au întrerupt raporturile diplomatice, dar fără a se considera ca aflătoare în stare de război una în contra alteia. Este același raport ca între Italia și Germania. Portugalia n'a confiscat vasele austro-ungare din porturile sale, ci numai vasele germane.

Nou ministru de război. În locul ministrului francez de război, Gallieni, care a demisionat, este numit generalul de divizie Roques.

Cărți și reviste.

Pagini Literare. A apărut în sfârșit numărul prim al revistei din Arad, de sub redacția dlui Victor Stanciu. Din cuprinsul bogat al acestui număr însemnăm următoarele lucrări: Chemare, de Al. Ciura. O. Doină, poezie de A. Barseanu. Acasă, schiță de I. Agărbiceanu. Minerii, versuri de A. Cotruș. Singer, de M. Gaspar. Captivii, poezie de I. Broșu. Pagini din trecut, comunicate de I. Lupaș. Cronice și alte multe notițe. — Ilustrațiile sânt numeroase, originale și de actualitate, în deosebi sânt interesante vederile în legătură cu războiul. — Noua publicație dela Arad va fi de bună seamă bine primită în casele românești de pretutindeni.

Revista *Pagini Literare* pe anul 1916 (din Martie—Decembrie) costă 16 cor., iar pentru România și Străinătate 20 cor. — Numărul 2 se va trimite numai abonaților, cari au trimis pe cel puțin jumătate an abonamentul înainte.

La trimiterea abonamentelor să se indice pe coupon, că banii se trimit pentru administrația *Pagini Literare*, Arad, str. Zriny Nr. 1/a.

Teatru.

Noua operetă „Die Cărdăsfürstin”, dată Sâmbătă și Duminecă seara în teatrul orășeneș din loc, a avut un succes desevelșit. A plăcut mult publicului, care a umplut teatrul în ambele seri, și l'a mai umplea de multeori, pentru că e o piesă care atrage: cu text interesant și cu muzică frumoasă. Multe dintre arii au trebuit să fie repetate. Astăzi, Luni, se dă comedia „Mierea enigmatică”, iar mâine, Marți, în beneficiul cântăreței Lily Birk opereta „Fata pădurii”. Inceputul la oarele 7 și jumătate.

Mulțămită publică.

La apelul făcut pentru colectare de bani în scopul de a cumpăra daruri de Crăciun soldaților, de naționalitate română, cari zac aici bolnăși și răniți, au răspuns următoarele persoane: Reverend. domn protopop Ioan Bulbuc din Olăheșeni cu cor. 10— rev. domn Vasile Bărgădean, preot gr. catol. din Magyarpete, contribuind domniașă cu cor. 6, doamna Veturia Bărgădean cu cor. 3 și domnișoara Dorina Péter cu cor. 1 la oaltă cu cor. 10— Comunitatea bisericii gr. catol. din Piskolt, prin reverendisimul domn protopop gr. catol. Florian Selagian, cu cor. 79-80 Doamna văduvă Antonia Dunka, ca dar propriu cor. 5, iar colectă cor. 9, la oaltă cu cor. 14— Rev. domn Ioan Costin paroh gr. catol. Reic. Keresztur cu cor. 5— Stim. domn Ieronim Man din Magyarpete cu cor. 10— Doamna văduvă Aurelia Mureșian din Pribékfalva cu cor. 4— Domnul Dr. Sglimbea director al „Ardeleniei” în Orăștie cu cor. 10— Domnișoară Tamas Ilona, zeloasa fiică a reverendisimului domn paroh. Vasile Tamas din Gyöngy u. p. Géres, a trimis bani colectați cor. 32-50. Suma cor. 175-30 fl.

Lista de colectă, la dorința specială a domnului părinte Tamas s'a trimis la redacțiunea „Unirei” spre publicare, servind totodată și ca dare de seamă pentru persoana colectătoare.

Afară de suma intrată de 175 cor. 30 fl. au mai binevoit a contribui: doamna Maria Petru P. Barițiu din Cluj, domnișoara Irena Hurdă din Beiuș și Dr. Sglimbea d'n Orăștie, trimițând pachete bogate de cărți românești de cetit, calendare, cărți de rugăciuni etc.

Primească toți acești puțini, dar adevărați creștini și iubitori de neam mulțămitele acelora, în al căror interes s'a făcut apelul.

Debreczen, 1 Febr. 1916.

Dr. Aurel Tincu
medic de spital.

Nr. 100/1916 Prot. (37) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Mușin cu filiile din tractul Murăș-Oșorheiului...

Venitele sunt cele statorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Alesul va avea să solvească la fondul tractual suma de două (200) coroane statorită în sinodul protopopesc...

Cererile de concurs înzestrate cu documentele recerute se vor înainta subscrisului oficiu...

Murăș-Oșorhei, la 24 Februarie 1916.

Oficiul protopresbiterial gr. or. român.

Stefan Russu protopop.

300/1916. (39) 2-2

Publicațiune.

Comuna Crihalma dă prin licitațiune publică în arândă crîșma comunală pe 3 sau 6 ani...

Királyhalma, 13 Martie 1916.

George Taflan, notar.

„CRIȘANA“

inst. de credit și de econ., soc. pe acții în Brad.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de practicant la centrala institutului „Crișana“ din Brad...

Beneficiile împreună cu acest post sunt: a) salar lunar 100 cor.

Dela reflectanți se recere ca să documenteze că au absolvit o școală superioară de comerț...

Postul e a se ocupa imediat după alegere.

Direcțiunea.

Nr. 90/1916. (49) 2-2

Publicațiune

Comuna Tieușul român dă în întreprindere prin licitațiune minuendă repararea caselor comunale...

Tieușul rom., la 10 Martie 1916.

George Taflan, notar.

Orez (rizskása) și Cafea!!

Cu Orezul o pățirăm, că nu se mai află, deci acum îi vine rândul și la Cafea...

Anglia ne împiedecă importul de Cafea și cu greu mai află, deci nu e mirare că în toată săptămâna se urcă prețul...

Pe luna Martie ofer cu prețul de zi: Nr. 10* Cafea Cuba fină 1 kgr. 8-50 = 9- K.

1 kgr. Tea „Mixtură rusăscă“ 20 coroane.

Aflând puțină Cafea și Tea, negustorilor și în România nu mai pot trimite. Grăbiți până ce mai află și rog a-i aviza și pe cunoscuți.

Cu toată stima se roagă de sprijin:

F. A. Degan,

comerciant de Cafea și Tea în Fiume.

(17) (Postafok 163.) 9-10

Anunț.

S'a redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de N. Popea, arhim și vicar arhiepiscopesc...

2. Memoria ul arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873...

3. Însemnările unui trecător. Crâmpeie din sbucimările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fl.

4. Desvoltarea primatului papal și influința lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fl. la 50 fl.

Librăria arhidiecezană.

In editura comisiei administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut:

Biblia mică

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechiu și testamentul nou, cu binecuvântarea Înaltpreasfinției Sale Domnului Ioan Mețianu...

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins:

A. Testamentul vechiu. I. Întâia carte a lui Moise. Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei.

II. A doua carte a lui Moise. Egipt. Nașterea, creșterea, fuga și căsătoria lui Moise.

III. A treia carte a lui Moise. Leviticon. Sfina țierea preoților.

IV. A patra carte a lui Moise. Numerile. Valeam vrea se blasteme pe Israeliteni.

V. A cincea carte a lui Moise. A doua lege. Repetirea celor zece porunci ale lui Dumnezeu.

VI. Cartea lui Iisus Navi. Israel trece cu arme neudate prin Iordan.

VII. Cartea judecătorilor lui Israel. Vitejia prociței Deborah, a lui Varac și a lui Iail.

VIII. Cartea I-a a împăraților. Înălțarea lui Samuil, Moartea lui Eli și a fiilor lui.

IX. Cartea II-a a împăraților. Ungerea lui David de împărat.

X. Cartea III-a a împăraților. Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon.

XI. Cartea IV-a a împăraților. Cele cinci minuni ale lui Eliseu.

XII. Cartea lui Iov. Nenorocirea și răbdarea lui Iov.

XIII. Psaltirea. Cântarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. Pildela lui Solomon. Lauda înțelepciunii în vicața omenească.

XV. Ecclesiastul lui Solomon. Toate-și au vremea lor.

XVI. Eremia. Vedenia despre smochine.

XVII. Daniil. Daniil tâlcuște visul lui Navuhodonosor.

XVIII. Prorocul Iona. Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Iona.

XIX. Tovie. Rugăciunea bătrânului Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor.

XX. Iudita. Iscusitul îndemn și bunul sfat al Iuditei.

XXI. Cartea înțelepciunii lui Solomon. Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepciune.

XXII. Cartea înțelepciunii lui Iisus fiului lui Sirach.

XXIII. Cărțile Macaveilor. Despre nedumnezeirea și tirania lui Antioch.

B. Testamentul nou.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Bunavestirea Nașterea lui Iisus. Intimpinarea Domnului. Magii dela răsărit.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată solid și frumos cu 2 cor. + 20 reflil portu.

Revanzătorilor li se dă rabat 15%.

Nr. 38. 2-2

Fân de vânzare.

In comuna Poiana (cercul Geoagiu) se află circa 150 cară de fân de livadă pentru boi.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidiecezei gr.-orientale române din Transilvania ținut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fl. porto.

„MATCA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Cebea (Cebe).

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Matca“, sunt invitați prin aceasta la

a VI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în biroul institutului în 2 Aprilie st. n. la 2 ore p. m., cu următoarea

Ordine de zi:

- 1. Constatarea numărului acționarilor și al acțiunilor pe cari le reprezintă. 2. Denumirea a lor 2 notari și 2 scrutători. 3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pe anul expirat 1915 și aprobarea bilanțului.

Acționarii au a-și prezenta acțiunile conform § 20 din statutele institutului. Femeile se reprezintă prin plenipotenții, minorii prin tutori, curanzii prin curatorii lor, societățile prin reprezentanții lor legali.

Cebea, la 14 Martie 1916.

Direcțiunea.

Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1915.

Table with 2 columns: Active-Vagyon and Pasive-Teher. Rows include Cassa, Capital societar, Fond de rezervă, Depuneri, etc.

Contul Pierdere și Profit.

Table with 2 columns: Debit-Tartozik and Credit-Követel. Rows include Interese de depuneri, Salare, Spese de birou, etc.

Cebea, la 31 Decembrie 1915.

Ioan Andreiu m. p., dir. exec. — vezér-gazdátó.

Direcțiunea: — Az igazgatóság:

- Ioșif Tisu m. p., prez. — elnök. Petru Câmpean m. p. Ioachim Florea m. p. Aurel Barna m. p. Nicolae Mateiu m. p. Alexandru Florea m. p. Lazar Pârva m. p. Marcu Huțiu m. p. Petru Stanciu m. p.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Subscrisul comitet de supraveghiere revăzând conturile prezente le-am aflat în deplină ordine și conformitate cu registrele institutului.

Cebea, la 14 Martie 1916.

- Ioan Boloș m. p., prez. — elnök. Pavel Lazar m. p. Athanasiu Brana m. p.

Requisite de scris se pot procura de la Librăria arhidiecezană